

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ladislava Vaško a soudců JUDr. Jiřího Derfla a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: **L. T. A.**, narozen X,
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika,
bytem X,
zastoupen JUDr. Bc. Marcelou Oškrdovou, advokátkou,
sídlem Národní 416/37, 110 00 Praha 1,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**,
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I.** Žaloba se **odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč. Částka 2 000 Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou dne 15. 5. 2023 prostřednictvím své právní zástupkyně se žalobce domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost do 15 dnů od právní moci rozsudku vydat rozhodnutí o žádosti žalobce ze dne 15. 7. 2020 o vydání povolení k přechodnému pobytu, která má být vedena pod č. j. MV-58294/OAM-2020. Žalobce se současně domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady řízení.
2. Žalobce se podanou žalobou domáhal ochrany proti nečinnosti správního orgánu, na což dopadá právní úprava upravená v § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Takovouto žalobu lze podle § 80 odst. 1 s. ř. s. podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon. Podle § 80 odst. 2 s. ř. s. zmeškání lhůty této nelze prominout.
3. Podle § 169t odst. 6 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 30. 6. 2023 (dále jen „zákon o

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pobytu cizinců“) o žádosti rozhodne Ministerstvo vnitra ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu.

4. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh (žalobu) odmítne, jestliže byl návrh (žaloba) podán předčasně nebo opožděně.
5. Soud na základě výše uvedeného konstatuje, že předmětná žaloba byla podána opožděně. Bez významu přitom je, zda tvrzená (avšak žalobcem nedoložená) žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu byla podána 15. (jak uvedl žalobce v žalobě), nebo už 11. 7. 2020, jak se nabízí z žalobcem odkazovaných listin, tedy z usnesení žalovaného ze dne 20. 7. 2020, č. j. MV-58294-2/OAM-2020, a rozsudku zdejšího soudu ze dne 8. 12. 2021, č. j. 112 A 4/2021-26, který právě toto usnesení žalovaného zrušil. Dále platí, že i pokud by soud dospěl k závěru, že rozsudkem č. j. 112 A 4/2021-26 bylo zrušeno rozhodnutí týkající se nyní namítané nevyřízené žádosti žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu, a že od nabytí právní moci tohoto rozsudku dne 19. 1. 2022 začala žalovanému běžet nová 60denní lhůta pro rozhodnutí, v každém případě by shledal, že v den podání žaloby 15. 5. 2023 již uběhla roční lhůta pro podání žaloby stanovená v § 80 odst. 1 s. ř. s. Pro úplnost soud konstatuje, že to, že by z nějakého jiného důvodu začala žalovanému běžet nová 60denní lhůta pro rozhodnutí později tak, že by v den podání žaloby roční lhůta pro podání žaloby dosud neuběhla, nevyplývá ani z tvrzení žalobce, ani z vyjádření či listin předložených žalovaným.
6. S ohledem na výše uvedená ustanovení s. ř. s. a zákona o pobytu cizinců soud vyslovil, že předmětná žaloba byla podána opožděně, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená roční lhůta k jejímu podání. Z tohoto důvodu soud s odkazem na § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. tuto žalobu pro opožděnost odmítl.
7. V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
8. Jelikož řízení skončilo odmítnutím žaloby před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů rozhodl také o vrácení zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 2 000 Kč žalobci, k němuž dojde prostřednictvím účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 3. října 2023

Mgr. Ladislav Vaško, v. r.
předseda senátu